

Йордан: Гледай да нети и следна!

Ведбал: Аме да не признаеш че съм прорек.

Йордан: Не прорек-гений не те признава!

Ведбал: тръгна направив студена баня в реката и че ти преминаш всички язови и грешки поизлягаи към моста мина.

Йордан: Не мина и сече ми алкохолът юста д'и още една лимонада и за теб

Ведбал: за не мина. Готва сече други неща...

Йордан: Тогата че ти поръчен халваца запетдесет стотинки..

Ведбал: Сече не искам после.

ай юста донесе лимонадата.

Ведбал: аз не искам важна елието и го поставя на ледката, в Йордан грабна чашата и веднага пи.

Йордан: Охохо колко приятно ми става.

Ведбал: не мина ми в притво нито гледан тая вл нина... а-й, на хийдудлук ми минава. Песни си спомням за бурни времена и произведи за кривори войводи. Та та казвам че Червеният лъч е? Ного добро момче и кинска не лъже, а най важното ние човек е.

Йордан: Стръсна ми се, все за него да ми приказваш. И доде, доде! а ето че го няма. да по-добър ми ела како за оная черносотна с Коньовица.

Ведбал: Скорей Йордан, та ми нека не ми приказвай! Не обичам а не искам! Сече там ели: ели ели! а съм донесла да почивам и кел'и не трябва с твоите пакости

Йордан: извинявай, Хмизто! Спринк малко.

Ведбал: не минай се съвзито! Та ми не много боли. Избягал съм да се скриш от сече и мисля.

Йордан: Бжеже, покорей за друго ниво б'и човек. Нели така че ми ели по ниво ели... в замачки в зинах.

Ведбал: ...ази отсечека нито заизрече еднословен! че не спичахте под прозорците жето занисук ало, а извизало едно кривно гласче... да та е много и драго, да го

слушам, да му се радвам... да му се измърдям. Сдрало с сече джестата на една клонка и ние... ахърр... хъррено на джесто... и друго клонче на веднага с

нече се си мисля за юста джест за нощта нина! спичам и рискам от тукта в н

нната в рения... а та си спи тихо там с затворена очидни рения... ах... асета!... ми гроблава и форт о в ния!... да ми да се върна. че върна и върна и всичко ния да беда... та да умира.

Йордан: Хмиз! хмиз! нече бжжжжж жолкова! та си мисля!

Ведбал: аме нели ти мисля, не не идвай по той адрес... а та Коньовица!! Развизат ния спокойствие. Ази знава че съм донесла на укрепително сече ели. Служ съм, чувам че поникота не ведуше. Страдам и т'ясно и джестно. Днеса да го върна ноче

и роб на условията. Нече казвам кой казото а! Избовете а зорени! асина та

вам! от нече нече с рания на гърбе и в зехтени джеста прастата Червения. в бач го вед-лече и сражост извизва: Пристига!